

Hymn.

1. **S**anctó-rum mé-ri-tis * ínclý-ta gáudi-a pangá-mus só-ci-i, gestáque fórti-a; nam gli-scit á-nimus próme-re cánti-bus victó-rum genus óptimum.

Hi sunt quos ré-ti-nens mundus inhórru-it, ipsum nam sté-ri-li flo-re per-á-ri-dum, sprevé-re pé-ni-tus, teque se-cú-ti sunt, Ie-su Rex bone cæ-li-tus.

Hi pro te fú-ri-as atque fe-ró-ci-a calcá-runt hóminum, sæváque vérbe-ra; cessit his lá-ce-rans for-tí-ter úngu-la, nec carpsit penetrá-li-a.

Cæ-dúntur glá-di-is mo-re bi-dénti-um; non murmur ré-so-nat, non quæ-rimóni-a, sed corde tá-ci-to mens be-ne cónsci-a consérvat pa-ti-énti-a.

Quæ vox, quæ pó-te-rit lingua re-téxe-re, quæ tu Cæ-lí-ti-bus múne-ra præpa-ras? hi nam perpé-tu-o témpo-re láure-is di-tántur bene fúlgi-dis.

Te summa Dé-i-tas, unáque póscimus, ut culpas áblu-as, nó-xi-a súbtrahas, des pa-cem fámu-lis, nos quoque gló-ri-am percuncta ti-bi sæcu-la. A-men.